

W ŚRODĘ DNIA 28 LISTOPADA 1810.

Z Dreżna d. 9. Listopada.

(Z Gazety Hamburskiej.)

Od dwóch dni utworzone tu są znów sklepy. Kommissya rewidująca sklepy zebrała bardzo wiele towarów z fabryk Angielskich, które złożone zostały w tak swanym Covent domu do dalszego rozrządzenia.

Fabryki kaźmi kow i bawełnianych materii w Chemnitz bardzo te są zatrudnione, zamówiono bowiem w nich wiele bardzo towarów.

Najjaśniejszy Król powrócił onegdaj w wieczor z polowania w Torgau.

Z Madrytu d. 20. Października.

Generał Hugo, który od dawnego czasu zważał poruszenia Roskoynike Empeinado, doznał go d. 17 b. m. przy Val de Sz. Empeinado zostawiwszy na placu boju 240 ludzi z swej kupy, ratował się ucieczką. Sciągano go ciekających z bagnetem aż do Archilla, gdzie rozsykali go pomiędzy skałami.

Z Paryża d. 9. Listopada.

Dziś rano Król Matłkonka Następcy tronu Szwedzkiego, z synem Księżem Oskarem, przedsięwzięła podróż do Szwecyi.

Wczorajszy Monitor ogłosił następujący raport Kapitana Dubourdien, dowodzący siły morskiej na morzu Adryatyckim do Wicekróla Włoskiego o wyprawie przeciw wyspie Lissa:

"Stosownie do rozkazu W. Cesarzowiczowskiej Mei pod d. 17 b. m. wypłynąłem z portu tutejszego z dywizją okrętów, składającą się z fregat Francuzkich Faworyty i Uranil, z fregaty Włoskiej Korona, korwet Belony, i Karoliny i Włoskich brygow Merkury i Jena, na które wsiadły 3 bataliony Włoskiego pułku liniowego pod dowództwem Pułkownika Giffinque, adjutanta W. Cesarzowiczowskiej Mei. D. 20 napotkałem nieprzyjacielski wojenny okręt, który ocalenie swoje winien tylko ustatku wiatru. D. 21 natrafiłem przy wyspie Lissa na bryg Angielski, który oderwany od lądu, kazałem ścigać, ażeby tam wiadomości nie nawiozł. W nocy posłałem okręt pod wyspę, który zebrał rybaka. Ten powiedział mi, iż 3 Angielskie fregaty wyszły na krążenie, i że w porcie znajdnie się 12 korsarzy i 60 zdobyszych statków, których straża oficer-

Angielski i 200 ludzi. D. 22 wszedłem z fregatami *Faworyta* i *Korona* i korwetą *Belona* do portu S. Jerzego na wyspie *Lissa*. Reszta dywizji pozostała pod żaglami i krążyła przed wyspą. Zauważyłem Angielską banderę, nieprzyjacielskie okręty ze bity też samo i wszedłem razem z korsarzem do portu. Przekonawszy się, iż tam nie było żadnych wojennych okrętów, kazałem wojskom na ląd wysiąść, a Kapitanowi fregatowemu *Lamellerie* dałem rozkaz, aby zniszczył, spalił lub zatopił wszystkie statki, które bez zwłoki nie mogą być doprowadzone. W południe podniosłem kotwice; wojska wsiadły na okręty i bandera J. C. K. Mci zastąpiła miejsce bandery Angielskiej. Uprawdzałem 30 okrętów, pomiędzy którymi 10 dobrych korsarskich o 100 działach. Reszta statków spalona została. Wojska opanowały wyspę, gdzie żadnego oporu nie doznały. Angielska załoga aabraną w niewolę została. Ponieważ cel J. C. K. Mci dopełniony został, nie abciałem więc prowadzić z sobą 10 korsarskich i kilkunastu innych okrętów, ażeby dywizji nie ogołacać z ludzi. Zniszczone okręty szacować można do 20 milionów. Wypadkiem tej wyprawy jest: 62 spalonych statków, pomiędzy którymi 43 było wyładowanych; 10 korsarskich okrętów, mających razem 100 dział i wiele wszelkiego gatunku broni, które do *Lesiny* odesłane, a stamtąd tu przyprowadzone zostały; 10 okrętów, które poddane J. C. K. Mci powrocone zostały; 100 jeńców i 25 oswobodzonych Francuzów. Angielska dywizja, składająca się z 3 fregat, jednej korwety i 2 brygow znikła od bitwy z nami. Zapewnić W. Cesarzowi czeską Mścę mogę, iż officerowie i lud najlepszych byli oficerami i bardzo pragnęli być się nieprzyjacie.

lem: — W *Ankonie* d. 27 Października 1810. *Dubourdien*.

Wyspa *Lissa* przeciw, której powyższa wyprawa przedsięwzięta została, leży w wodnodze Weneckiej. Oddzielona jest od innych wysp Dalmackich, a mianowicie od *Lesiny* 4 do 5 mil Francuskich szerokim kanałem. Na 8 kwadratowych milach Francuskich ma 6 do 7000 dusz ludności, a niewięcej zamieszkała jest od rybaków lub podbrzezną bawiących się żegluga ludzi. Poł w sardelów jest tam znaczny. Też wyspa wydała miód, wino, oliwę, migdały, figi i iedwab. Miasteczko *Lissa* leży nad dosyć obszernym i wygodnym portem, i wyspa ta ma oprócz portu inne jeszcze kotwiskowe miejsce. Korzyści i położenie tej wyspy, która zdać się bydy bezpieczną przeciw napadom, zwabiły Anglików do zajęcia oney. U dawnych znana ona była pod nazwiskiem *Issa*. Liwiasz zmiarkował osobliwszym gatunku okrętów, który iey mieszkający wynaleźli, nazywając ie *Lempus Isaacus*. Dawaty one wojowniczezy Królowey *Illiryskiej* *Tetie* odpor, która podług *Polibiusza* nadaremnie oblegała miasto *Issy*, na ow czas rzeszpospolitą. Poż iey była ta wyspa siedliskiem osady obywateli Rzymskich i służyła za stanowisko floty Rzymskiej. W wojnach domowych wstawiała się przywiązaniem do *Augusta*, i za czasów *Strabona* była iedną z najbogatszych wysp Dalmackich.

Monitor zawiera następującej wypis z listu *Samuela Champion*, sekretarza *Admirała* Angielskiego *Saumarez*, z okrętu *Wiktory* w zatoce *Hannoe* d. 2 Października 1810.

"Z żalem dowiedziałem się, iż przybyła z Anglii, z 600 żaglow składająca się kupiecka flota, 8 dni przed *Gotenburgiem* zatrzymana

była. Wysła potem pod żagle; ale lękam się, iż pannaie tertz wiatry, nie dozwolą Psy.

Chcei zby nawet nie tóre z tych okrętów deszły do miejsca swego przeznaczenia, tedy mało może będą czasu do wyładowania i nabrania nowego ładunku, ponieważ pora roku zdaleko już zachodzi. Przy terażniejszym atoli położeniu rzeczy trudno będzie, aby który okręt mógł powrócić z nowym ładunkiem, a nawet obawiam się, aby miał czas do wyładowania towarów. Do Piławy i Królewca przybyło dwóch Francuzkich officerów, którzy czuwają nad handlem osadowemi towarami. Przewiduję więc, iż większą połowę tego konwaju potrzeba będzie odejść na zachód do Anglii.,

D. 9 Listopada, w rocznicę 18 Brumier, przybędą pierwsze flaki kanadem St. Quentin z Canbay do Paryża i prefekt policyi w Sewres przyymie je uroczystie.

P. Esmeiard, autor poematu o żegludze, mianowany członkiem instytutu narodowego został.

Z Fontainebleau d. 4. Listopada.

Dwce bawie tu będzie podług wszelkiego podobieństwa do 20 b. m. Onegdaj i wczoraj polował J. C. K. Moe w równinie Rezoj, gdzie zrobiony był wielki czworkat. Cesarz i inni polujący znajdowali się w pierwszej linii, a w drugiej przypatrywały się Damy z powozu w polowaniu.

Z Florencyi d. 28 Października.

Wiadomo, iż Najjaśniejszy Cesarz i Król Napoleon wyznaczył 500 Napoleondorów za pismo, które wskazałby sposoby do utrzymywania języka Włoskiego w zupełnej czystości. Nagroda ta podzielona teraz została za wyrokami uczzonego towarzystwa della Crusca, pomiędzy Profesorów Micali i

Od brzegow Renu d. 9. Listopada.

D. 2 b. umarł pannaicy Xz Hohenzollern-Heehingen.

Król Jmć Wirtemberski wyniósł Bawarskiego tajnego Radcę, Barona Reelberg, Ministra Stanu, Barona Seckendorf i Ministra Stanu Reischach do godności hrabiów.

Z Stuttgardu d. 8. Listopada.

Stosownie do wyroku Królewskiego pod d. 5 b. m. zakazane jest w prowadzenie kawy do królestwa Wirtemberskiego.

Wczoraj po południu spalono tu znowu publicznie znaczną ilość towarów z fabryk Angielskich znalezionych u kupców.

Z Londynu d. 1. Listopada.

(Z Monitora.)

Król zapadł na dawną swoją chorobę. Ministrowie zgromadzają się codziennie na radę, dla kierowania rządem. Mowią o regencyi.

Królewna Amalia, córka Królewskiego umarła.

Choroba Królewska dała powód do nadzwyczajnego zdarzenia. Parlament był początkowo do 1 Listopada, a d. 20 Października z rozkazu Królewskiego na radzie daley do 29 Listopada odroczony, co Londyńska gazeta ogłosiła. Lecz odroczenie parlamentu ważne tylko jest, gdy go Król własną ręką podpisze; a że Król nie był właśnie ostatniego podpisać, zgromadził się zatem parlament d. 1 Listopada, pomimo ogłoszonego w gazecie Londyńskiej odroczenia i posiedzenia swoje do 15 Listopada zawiesił.

W ostatnią sobotę, o godzinie 10 w wieczor, przybiegł goniec z Windsoru do Londynu po Lekarsza Heberden do Króla. Z-

leżał on tam na godzinę 3 niezmiennie rano. W zamku Windsorskim zachowana być musi największa cisza. Wczoraj po południu między godziną 3 i 4 przechodził się Król chwilę po terrassie; lecz nie wolno tam było nikomu chodzić.

Znajwięszam żalem udzielamy naszym czytelnikom następujące doniesienia:

Z Windsoru d. 29 Października. Od kilku dni znajduje się Król słaby. J. K. Mość ma gorączkę i spać nie może. Jednak dziś rano leżał kilka godzin spokojnie.

H. Halford M. Baillie W. Heberden, Lekarze.

D. 30. Października. Król bardzo źle noc przepędził, i znajduje się w takim samym stanie jak wczoraj.

(*Podpisy jak wyżej.*)

D. 31 Października. Król bardzo źle miał noc; ale gorączka się nie powiększyła.

(*Podpisy jak wyżej.*)

Zaraz po przybyciu gońcy z powyższymi doniesieniami złożona została rada gabinetowa, na której znajdowali się Lord kanclers, Margrabia Wellesley, Hrabia Liwerpool, P. Perceval, P. Ryder i P. Jorke.

"Z prawdziwym żalem (wyraża gazeta Statesman) donoszymy z pewnego źródła, iż gatunek choroby Króla Jmci jest taki sam, na jaki przed 20 laty niefortunnie był zapadł. Nie potrzebujemy wymieniać tej choroby, i obojętnie byśmy o smutnem tem zdarzeniu zamilczeli, do czego pobudza nas nawet przywiązanie do Starego Monarchy; lecz powinnością dopełnić obowiązku, który wszystkie inne przechodzi, to jest donieść Publiczności wiernie jak się rzecz ma. Gdybyśmy spodziewać się mogli, iż choroba mało jest znaczący i w krótko uleczonej zostanie, czynilibyśmy w milczeniu iey ukonanie;

ale gdy nas zapewniono, iż ten najcięższy niedź nie można, przeto milczenie dłuższy niemożemy.

Ministrowie mogą zawiesić posiedzenia parlamentu, i to byłoby bardzo dogodnie, gdyby król znajdował się w zwyczajnej słabości i nie zbliżał się do upadku. Lecz w teraźniejszy położeniu rzeczy wstrzymać o brade parlamentu choćby tylko gorącą potrzebę do zebrania się potrzebnej liczby członków do radzenia o dobru kraju, byłoby zdradą przeciw narodowi, i przeciw Królowi, którego interesu i jego rodziny połączone jest ściśle z interesem kraju. Również nie cierpi zwłoki. Kilka dni byłyby dostatecznymi do ściągnięcia okoliczności, któreby przyspieszyły naszą zgubę, do której się zbliżamy, i której pewnie nie unikniemy, jeżeli do tycheżasową drogą poidziemy.

Naturalne wypada teraz pytanie co czynić mamy? Wszystko, prośmy satyrę niniejszych ministrów, którzy zniszczyli najwynioślejszy i największy naród na świecie. Ci ministrowie będą poty niezawodnie dla narodu, poki nie postanowimy regencyi. Nie chcemy twierdzić, iż regencya kraj nie ratuje. Nie chcemy nikomu pochlebiać: nie potrzebujemy tego; uwolnili nas publiczność od potrzeby uginania się przed kunkolwiek błąd. Nie mówimy więc, że regencya kraj uratowała; ale dodajemy, iż kraj upadnie, jeżeli regencya nie będzie postanowiona. Ustać musi władza, którą J. K. Mość powierzył dotąd ministrom. Anglia nie może pozostać wręku teraźniejszych ministrów.

Dnia 2. Listopada. — Dalsze wyznanie sięgające doniesienie:

Z Windsoru d. 1. Listopada. J. K. Mość miał noc lepszą i znajduje się w takim

tem stanie, jak wczoraj.

Halford. Heberden. Baillie.

Mowa, którą wczoraj w parlamencie P. Perceval miał, czyni mu sławę. Z ukontentowaniem dowiadujemy się z niego: "iż znaki choroby J. K. Mei nie są niebezpieczne, i że lekarze zapewniają o prędkim powrocie do zdrowia..."

Spodziewamy się więc, że przed ukończeniem zawieszenia posiadach doniesie będziemy mogli o wyzdrowieniu J. K. Mei. Jeżeliby to nieszczęściem nie nastąpiło, tedy narod pomysłić musi, co mu przedsięwziąć należy. Nigdy jeszcze nie było potrzeby tak nagłego naradzenia ludu, jak w teraźniejszej chwili. Jeżeli narod może być uratowany, tedy lud powinien działać. Wszystkie hrabstwa, wszystkie miasta powinny do parlamentu przysłać prośby o obranie regenta, a ten będzie musiał utworzyć ministerium z uczciwych i zręcznych mężów. Lud przybierze tym sposobem nakazną postawę, i spodziewamy się, iż iakkolwiek trudną jest rzecz, uratuje oyczyznę. Mniemamy, iż nie będzie, zdrayczego o tron przeciw Naszemu cy tronu, ażeby w czasie choroby Króla odbywał tego obowiązek. Odważyć się Maiwie do innych swoich przestępstw przydać jeszcze takową opozycję? Da się to widzieć; lecz nie sądziemy, aby tyle mieli bezczelności.

Mowa, iż P. Perceval pisał wczoraj do P. Canning i żądał zaraz odpowiedzi. Lecz P. Canning nie może Ministrom żadać wysłania przystąpi, ponieważ utracił publiczne zaufanie.

Dnia 3. Listopada. — Wczoraj po południu wyszło z pałacu Królowej następujące doniesienie:

Z Windsoru d. 2. Listopada. Król nie spał przełazę nocy. Dziś znajduje się J. K.

Może prawie w takim samym stanie, jak wczoraj.

Halford, &c. &c.

Doniesienie to nadeszło dopiero o godzinie 3 po południu do pałacu Królowej. W pierwszych dniach słabości Króla ogłaszane doniesienia bywały przed południem. To opóźnienie dogadza tylko spekulantom giełdy, ale nieprzyjemne jest publiczności.

Po odebraniu powyższego doniesienia złożono gabinetową radę, eo dzieć się zawsze będzie, póki choroba J. K. Mei nie przeważy się na tę lub ową stronę. Jeżeli J. K. Meś powróci przed 15 do zdrowia, jak sobie wierzy i przychylny lud życzy, tedy szczęśliwe to zdarzenie będzie natychmiast oznajmione. J. K. Meś podpisze zaraz postanowione odroczenie i komisyja odłoży posiedzenia parlamentu do 29 Listopada.

Choroba i śmierć Królowej Amalii sprawiła smutne wrażenie na J. K. Mei.

Pisma nasze do 3 b. m. nie donoszą nic z Portugalii. Zdale się, iż od okrętu, który przywiózł listy z Lizbony p. d. 14 Października żaden okręt z Portugalii nie przybył, ponieważ morze bardzo jest burzliwe i wiecie zatopilo się okręt w. Z G. lięyi nie nadeszły także żadne doniesienia.

Zapewniają, iż postanowienie kancelaryi handlowej nie wydawania więcej pozwoleń do handlu z Francją, rozciąga się także do wszystkich portów objętych w gabinetowym rozkazie.

Policya Lisbońska wydała pod d. 8 i 10 Października dwie odezwy. W pierwszej nakazuje, aby puści domy w Lizbnie oddane zostały na mieszkanie tym nieszczęśliwym ludziom, którzy swoje mieszkania opuścili i zbiegli do stolicy, a w drugiej, iż wszyscy, którzy uciekają się chęć na lewy brzeg rzeki Ta-

ga, zapisanemi być powinni.

Z Amsterdamu d. 13. Listopada.

W departamentach naszych utworzonych być ma stosownie do wyroku Cesarzkiego kompanii kanonierów do Nadbrzeżnej artylerji. Ludzie od lat 25 do 45 mający potrzebne przymioty będą do tego korpusu przyjętemi.

W departamencie nys i a Renn zakazał prefekt chowania trupów przy kościołach, co już od dawna zabronione jest we Francji. Ma być nowe emmentarze założone, i tak urządzone, aby przed 5-tu latami nie ruszano żadnego grobu i wielnym, więcej jak jednego trupa nie chowano.

Wojskami w Hollandyi dowodzą teraz Jenerałowie, Hrabia Bergerduin, Jenerałowie Stedman, Ferrere, Vivier i Molitor. Jenerał Daru pojechał dla obejrzenia wojsk w w. z. szczy Iseli, Fryzyi, &c.

Minister morski, Hrabia Deeres, izwiedził z Admirala de Winter Delfzyl, Emdę, Gresiogę, &c. i powrócił tu przez Zwoll.

Jeden z mieszkańców tutejszych miał w domu swoim szpas prochu do polowania. Ten zapalił się przez nieostrożność domowych i potłukł wszystkie okna, porcelanę, &c. Oprocz przestraszu, przypadek ten nie pociągnął jednak dalszych za sobą następności.

Z Bruxelli d. 11. Listopada.

D. 6 b. m. Cesarzowa Józefa przyleciała do Malmaison, skąd uda się do Nawarra.

Z Sztokholmu d. 6. Listopada.

W przeszłą sobotę miało nasze być z powodu przybycia Następcy tronu oświetlenie. W kilku miejscach widać było transparenta wyrażające radość z przybycia tego Xcia. Najświejsi Królestwo pojechali w karecie, obok których iechał konno Następca tronu, dla obejrzenia w wielu częściach miasta oświe-

cenia.

Wczoraj przed południem nastąpiło wykonanie przyśięgi w sali sejmowej. Najjaśniejszy Król w płaszczu królewskim i koronie na głowie, udał się przy zwykłych obrzędach, z Królewiczem Następcą tronu, który miał także na sobie płaszcz Xiążęcy i koronę na głowie do sali sejmowej, gdzie już stany zgromadzone były. Królowa Jmci i Xciężki przypatrzywały się z łoża tej uroczystości; były także wyznaczone miejsca dla dam, ciasta dyplomatycznego, &c. Gdy J. K. Mość usiadł na tronie, a Królewicz na krześle po prawej stronie tronu, i gdy czyniący służbę Marszałek państwa, Hrabia Es-sen, zalecił ucieszenie się, zabrał J. K. Mość głos, w którym wyrażał cel zgromadzenia, wynurzył swoje uczucia względem Królewicza Następcy tronu, ogłosił go za przyszłego syna pod imieniem Karola Jana, i wezwał nakoniec do wykonania przyśięgi. Tu przeczytany został przez kanclerza protokół, który d. 19 Października w Helsingerze był napisany, gdy Królewicz Następca tronu przyjął szóstą ewangeliczną Luterską naukę. Królewicz wstał potem z swego krzesła, zdiął koronę i wykonał klęcząc Królowi przyśięgę, którą mu czytał Minister spraw zagranicznych. Po wykonaniu przyśięgi wdał koronę, ucałował rękę Królewską, stanął przy tronie i miał w języku Francuskim mowę do Króla i stanów, którą zaraz kanclerz w języku Szwedzkim przeczytał. Tu na dany znak przez Marszałka wykonały stany i wszyscy obecni urzędnicy Królewiczowi Jmci przyśięgę wierności, poczem powrócił J. K. Mość z całym orszakiem z sali sejmowej do swych pokoiów, gdzie zgromadzili się magnaci i wykonali Królewiczowi przyśięgę. W wieczór była u dworu gala i o 8-erz Gustaw-Waza,

w której poszytione były stosownie do obrotu nowego i Następcy tronu odmiany.

Dziś przed południem była u Następcy tronu wielka audyencya, pod czas której naprzód magnaci, potem wojskowe, cywilne i duchowne osoby przedstawione mu były.

D. 4 b. m. Cesar. Francuzki nazwyczajny poseł, Baron d'Alquier, miał audyencya u Król wcy wdowy.

Sedzie pokazały się już pod brzegami Gottenburškimi i d. 26 Października naparło ich 4 bezdki pod brzegami Kladosholmsfirrd i Marstrand.

Gdy Królewicz przybył na ziemię Szwedzką, odpowiedział witającej go deputacyi na moście Helsinborg, jak następuje:

"Moi Panowie! Król i naród Szwedzki dali mi wielki dowód szacunku i zaufania. Poświęciłem wszystko dla odpowiedzi temu zaufaniu. Opuściłem Francją, dla której dotąd żyłem; oddaliłem się od Cesarza Napoleona, do którego przywiązywała mnie nazywająca wdzięczność i wiele innych okoliczności. Nadzieja korony niepotrafi mi tyle dotkliwych ofiar nagrodzić; nie znajduję, Moi Panowie, prawdziwego wynagrodzenia, jak tylko w szczęściu nowej oyczyzny mojej. Przybywam więc do was z zupełnem wam się poświęceniem z gorącem życzeniem czynienia wszystkiego, co tylko przyłożyć się może do waszego szczęścia. Przynoszę Królowi, którego tak słusznie kochacie, nieograniczone przywiązanie. Ubogaymyż się więc, Moi Panowie, w dopomaganiu iego oycowskiemu samiarom, i nie dopuszczaymy nigdy, aby oyczyzna szkodowała eokolwiek na wysokim stopniu, który zjednaly iey waleczność i enoty iey przodków.."

Z Hanoweru d. 13. Listopada.

Jutro obchodzone tu będą uroczyscie u-

rodziny dobrego naszego Monarchy. W wszystkich kościołach odspiewane zostanie *Te Deum*. W wieczor bądzie wielki bal w sali redutowey.

W niedzielę, poniedziałek i dziś odbyło się w naywiększym porządku losowanie różnych klas popisowych do woyska. Losowanie to odbywa się podobnymże sposobem w innych kantonach.

Z Neapolu d. 24. Października.

Widzimy tu teraz wystawione na widok publiczny naypiękniejsze dzieła sztuki i rękodzielniow królestwa Neapolitańskiego w roku 1810. Fabryka z miasta Joachima wystawia przedziwne roboty stalowe, które zbliżają się do Angielskich; tuteysza porcelanowa fabryka wszelkiego gatunku naczynia, których gustowne formy, wyłascanie i malowanie oko zachwycają; Korolowa fabryka z Tore del Greco sztuki, które wszystkich podziwienie wzbudzają; roboty drewniane z warsztatu Braci Ulrich równać się mogą z Londyńskimi i Wiedeńskimi; roboty w wyłascanym bronzie w guście dawnym zbliżają się do naywyższej doskonałości; Sukna z Neapolitańskiej wełny wyrównywiają naypiękniejszym Francuzkim Sejańskim; Z jedwabnych materyy, kapeluszy, sycow, &c. widac naypiękniejsze wzory. Wystawienie to jest tem przyjemniejsze, iż przed kilkunastu i ty usyply u nas kunsztu i znikat nie miały wsparcia, ani zachęcenia. Teraz wszędzie panuje czynność. Co to może rząd mądry!

Z Moguncyi d. 9. Listopada.

Wyrokiem d. 1 b. m. zakazał J. C. K. Mość wywozu zboża, mąki i warzywa z Nadreńskich departamentow.

Z Mühlhausen przy Bazylei d. 4. Listopada.

Na ow czas leszcze, gdy miasto nasze

nalegało do Szwajcaryi, wielki w nim panował przemysł. Od czasu jak zstąpiemy pod berłem Cesarza Francuzow bardziej jeszcze pomnożyły się rękodzielnie. Nasze fabryki indyjskich towarow nie mogą dosyć dostarczyć swych płodow, ponieważ te w Paryżu, w saley Francyi i za granicą bardzo są lubione.

Z Austrii d. 2. Listopada.

Stany Siebmogrodskiej ziemi ofiarowały złożyć na umorzenie bankocetli 100 milionow str. Sejm Węgierski zwołany w Styczniu zostanie. Mowią, iż stany Węgierskie ofiarowały tymczasowo Cesarzowi 300 milionow str. na umorzenie bankocetli. Stany Czeskie podzieliły przypadające na to królestwo 146 milionow str. na umorzenie bankocetli, zamiast 30 postanowionych przez rząd półrocznych rat od 1 Maja roku przyszłego na 90 równych rat, z których pierwsza d. 10 b. m. wypłacana będzie zaczęcie; tak iż przed nadejściem pierwszego terminu zniż przeszło 12 milionow. Połączone te uśmierzanie wszystkich prowincyi monarchii Austriackiej kaza się spodziewać, iż wysoki cel rządu, postawienia w dobrym stanie skarbu, dopięty w krótkim czasie.

Z Petersburga d. 1. Listopada.

Jenerałny konsul Relskiy przy lidze Relskiej, Kolegiálny radca Bethmann, został na prośbę od tego obowiązku uwolniony i otrzymał order S. Włodzimierza 3ciej klasy. Jenerał konsulowie i Kolegiálni radcy Dabaszewski w Lisbonie i Łabeński w Paryżu, mianowani także zostali kawalerami, pierwszy orderu S. Anny 2giej klasy, drugi S. Włodzimierza 4tej klasy.

Ukazem Imperatorskim pod d. 7 Października tajny radca Bühler mianowany został członkiem senatu i kolegum państwa do spraw zagranicznych.

J. J. Moś raczył d. 12 Października obejrzeć nową giełdę, która już jest ukończona. Za przybyciem tam był od Kancelersa państwa, Hrabiego Romansow, i od komisarzy giełdowej przylety i wszędzie przez dwie godziny oprowadzany, poszem oświadczył swoje nkontentowanie Kancelarzowi.

Z Szwajcaryi d. 4 Listopada.

Wojska Francuskie weszły d. 31 Października do Lanis i innych miejsc kantonu Teslin. Goniec wiozący wiadomość o niespodziewanem tem zdarzeniu Landmanowi do Berna, przebiegł d. 2 przez Lucernę. Od dawnego czasu nawieszono bardzo wiele towarow z pogranicznych Włoch do tego kantonu. Bardzo wiele Szwajcarskich rękodzielnych towarow, które za pozwoleniem przywiezione zostały na jarmark do Botzen, a stamtąd do Włoch w prowadzone były, zaskwestrowane w Medyolanie i do rozrządzenia intendeneyi oddane zostały.

Z Hamburga d. 11 Listopada.

Ogłoszono tu co następuje: Najcenniejszy Cesarz Napoleon postanowił, iż niewyprawnie skóry Amerykańskie, znajdujące się w Holstynie i inne towary osadowe będą mogły być prowadzone przez Hamburg, zapłaciwszy od jednej skóry 5 frankow, a od towarow taryfą sto procent.

Wynalezi no teraz sposób wybiłania mapp jeograficznych na baryłce, które mogą być składane i prane. Wyszły już w Lipsku i te mappy Niemiec, Francyi i Europy.

Wydano na widok publiczny pamiętniki Króley Pruskiej, Fryderyki Zofii Wilhelminy, Margrabiny Bawarskiej, siostry Fryderyka wielkiego. Dzieło to obiało wiele aleznych i jeszcze ochotności, tychże się monarchii Pruskiej.

GAZETY KRAKOWSKIE

W ŚRODĘ DNIA 28. LISTOPADA 1810.

Z Warszawy d. 24. Listopada

JO. Xz. Minister Woyny odebrawszy od Dyrekeyi Szkół Artyleryi i Inżynierow miłe dla siebie doniesienie, że JP. Arthur Hrabia Potocki, Kapitan korpusu Inżynierow, żółd swoy cały od wejścia w służbę wojskową sobie należyty, iako i żółd, który mu na przyszłość przez ciąg całej jego służby przypadł, ofiarował tymże skutem na opatrzenie ich w narzędzia Matematyczne i Fizyczne, i w końcu powołaniu uczniów potrzebne; zlecił mi czyn ten szlachetny, w owocach zamiaru prawdziwie obywatelskiego nie obrachowany, dowodzący razem dzieciną miłość oyczysną tego domu, gdyż nie śmiejąc dalej, Oyczye Je. o Jan Hrabia Potocki także na pomnożenie Saperow Korpusu Inżynierow królestwa niegdy Polskiego sumę 10,800 zł. co rok płacić się mianą, na wieczną czasy odkazał, podać do wiadomości publiczney, co z radością i chlubą dopełniam.

W Warszawie d. 23 Listopada 1810.

Jeneral Brygady, Dyrektor Jeneral:
popisow Woyska i Wydziałow
Ministrowa Woyny.

*Habdeluski.**Z Tykocina d. 13. Listopada.*

Przy rozdawaniu trzech walecznym Pułku 8go jazdy, kompanii wyborczej grenadyerow, pod komendą W. Beresowskiego Kapitana żołtających, w nagrodę prawdziwego ich mężstwa ofiarowanych krzyżow, d. 11 Listopada r. b. w kościele tutejszym parafialnym od rawiła się następująca ceremonia:

O godzinie 10tej przed południem wszystkie władze miejscowe udały się na nabożeństwo do kościoła, gdzie uszykowane we dwa rzędy wojsko prawdziwie zachwycającym dla wszystkich było widokiem; co tym mieniejsze w umysłach Obywateli czytało wrażenie, że pułk ten po większej części składa się z Obywateli Departamentu tutejszego. Po nabożeństwie, Duchowieństwo w porządku, a Jmć Xiądz Misyonarz Lindembiat w krótkiej swej do żołniersy przemowie, wystawiając potrzebę zupełnego poświęcenia się na usługę oyczysną, i cenę nagrody, iakoż za trudy i mężstwo od swoy odhicia zwierachności, poczem weszani żołnierze do odebrania nagrody przeznaczai, to jest Sierżant Bazarowski, Sidowski i Lutoski Grenadyerowie, a tak W. Kapitana Beresow-

skiego, po braterskim ościnkaniu, przypięte odebrali Krzyże. Po skończoney tej paradzie, gdy powsiadali żołnierze na konie, W. Berezowski Kapitan miał do nich krótką przemowę.

Nasalutrz zaś W. Podprefekt Bellefroid z swyczayną z bie uprzejmością dał wspinały obiad dla wszystkich woyskowych, żołnierzy ozdobionych krzyżem woyskowym, i znajdujących się w dniu poprzedzającym Obywateli, gdzie przy wesolych zabawach Toasty Najjaśniejszego Pana, J. O. Xcia Naczelnego Dowodzczy, i Woyska Polskiego wnoszone, spełnione były.

Z Berlina d. 15. Listopada.

Pod d. 27 Października r. b. wyszło tu Urządzenie względem odmiany wszelkich najwyższych władz krajowych w Monarchii Pruskiej. Na wstępne onego wyraża Król. że już pod d. 16 Grniaia 1808 roku postanowił częściową odmianę w pierwszych władzach krajowych; teraz zaś, dalsze doświadczenie i mianowanie kanclerza stanu u kładnia go do rządu i t. m. ustawie przez niniejsze urządzenie dokładnych przepisów, i na ten koniec ustanawia Radę stanu, na której kanclerz stanu pod rozkazami Króla przysydować będzie.

Rada stanu składa się 1) z Xiążąt domu Królewskiego, którzy mając lat 18 skończonych na niey zasiadać mogą. 2) z Kanclerza stanu. 3) z Ministrów stanu, lub innych Radców Królewskich, będących naczelnikami Administracyi. — Ministeryum jest 5, iako to: Ministeryum spraw wewnętrznych; Ministeryum dochodów i skarbu, Ministeryum sprawiedliwości, Ministeryum interessów zagranicznych i ministeryum woyny. 4) z Sekretarza stanu. 5) z Członków, które zaufaniem Królewskim zasseycone, do Rady stanu wa-

zwane będą. Mi nowanie ich nie będzie na całe życie, ale tylko do określonego czasu, lub do pewnego przedmiotu.

Z rady stanu wychodnie będą rozkazy i wyroki Królewskie, jeżeli Król w Radzie będzie obecny; jeżeli zaś nie, wydane na czw czas będą z gabinetu Królewskiego, w którym każdego czasu wnioski czynić mogą kanclerz stanu, tajny iaki Rada gabinetowy, a w interessach woyskowych, osoby stanu woyskowego, przez Króla do tego wyznaczone. — Posiedzenia rady stanu odbywać się będą raz w tydzień, i gdy potrzeba wymagać będzie, natychzaynie. Wszystkie członki, oprócz Xiążąt domu Królewskiego, na każdym posiedzeniu przytomni być powinni, wyjąwszy przypadki choroby lub nieobecności w stolicy.

Inne artykuły tego urządzenia przepisy i obowiązki i czynności Rady stanu w ogólności, tudzież każdego ministeryum w szczególności, czyniąc ministrów bezpośrednie odpowiedzialnymi samemu Królowi.

Dodatek nadswyczayny do dotychczasowej gazy zawiera Edykt Królewski, pod d. 27 Października wydany, o konieczney potrzebie powiększenia podatków, które, aby wszystkie klasy mieszkańców dotykały, włożone być mają na artykuły żywności i zbytku, ale na to znoszą się i uchylają niektóre przykre urządzenia i ciężary, iako to, dostarczanie chleba, zboża i furazów dla woyska, tudzież dawanie podwód przez właścicieli dla osób cywilnych i woyskowych w czasie pokoju, które to potrzeby kosztem rządu sągotową zapłatę obmyślona i dostawiane będą. Względem czego osobne już wyszły edykty. Dochody z powiększonych podatków wynikłe mają być obrócone na umorzenie długu krajowego i regularne opłacanie kontrybucyi wo-

senrey dla Francyi, która ogółem wynosząc, 200 milionów franków, na końcu roku bieżącego w połowie dopiero opłaconą będzie. Dla pierwszego i łatwiejszego dopięcia tego celu, dobra korony przedane być mają, a w przedziay onych papiery królowe po i podług ich nominalney wartości przyymowane będą. Oprocz tego, otworzona będzie w całym kraju pożyczka z bierpoczasa na dbrach korony i duchownych, od której regularnie płacić się ma prowizya po 4 od str.

Janu Edykt pod d. 30 Przędziernika Stanowi, że wszelkie dobra duchowne t.k. Katołickie iako i Protestanckie, dla teyż samey potrzeby królowey, na skarb zabrane i przedane będą, iże za i klasztory przyzwolają otrzymać pensya. Od dnia ogłoszenia tego edyktu nie wolno klasztorom przyymować nowicyuszów. Na wstępie onego wyraża Król: "Zważając, że cel, na jakim fundusze duchowne i klasztory założone były, wzięcia nie zgadza się z widokami i potrzebami niniejszego czasu, częścią w odmiennym sposobie lepię osiągnięty być może, że wszystkie są-

nieżkie państwa tychże samych ięły się środkow; że punktuaine opłacanie kontrybusyi iedynie tym sposobem uszczonym zoltanie, że przez to poniekąd uczyni się nię prywatnym majątkiem wiernych naszych poddanych, i tak iuż licznymi podatkami nieciążonym, &c.

Dnia 26 i 27 Listopada 1810.
Cena zboż różnego gatunku na Targu w
Kleparzu sprzedawanych.

	Przednie. Średnie. Pośrednie		
W bankocetli:	Złp. gr.	Złp. gr.	Złp. gr.
Korzes Pszenicy	116 —	108 —	100 —
— Złta	78 —	76 —	72 —
— Jęczmienia	62 —	60 —	54 —
— Grochu	60 —	56 —	52 —
— Owsa	36 —	34 —	32 —
— Jagiel	140 —	132 —	120 —
— Rzepaku	92 —	88 —	84 —

Na dobrą Monetę.

— Pszenicy	16 —	15 —	14 —
— Zyto	11 —	10 —	—
— Jęczmienia	8 —	7 15	7 —
— Grochu	7 —	6 15	—
— Owsa	5 —	4 15	—
— Jagiel	18 —	17 —	—
— Rzepaku	15 —	14 —	—

DONIESIENIA.

Prefekt Departamentu Krakowskiego podaje do powszechney wiadomości, iż końcem opatrzenia wopat Lazerety, Kuchary, i piekarnie wojskowe w Krakowie, na dostarczenie drzewa siagów 930 odprawiać się będzie licytacya, dnia 1go Grudnia r.b. o godzinie 10 z rana w domu Prefekturalnym. Każdy Żyzający sobie za mnieyszą cenę tak wycić drzewa o starczye zaopatrzony w kacyą zł. pol. 2000 w dobrej monecie, ma się stawieć w Prefekturze na dzień wysey wyznaczony.

Wodzichi, Prefekt.

Wroński Sekretarz Generalny.

Gdy w dniu 22 Sbris b. r. licytacya w Wieliczce na Łoy nie przyszła do skutku, nowa licytacya wyznaczona będzie. Ktokolwiek by więc chciał Łoy liwerywać, ma swoię deklaracya na piśmie zapieczęowaną: C. K. Komisarzowi Gorniasemu i Administratorowi Salin W. Seeling de Saulem z tem napisem (In Instibz Liwerung Angelegesheiten,) nawięzniey na dzień 13 Grudnia b. r. przestawić, i tegoż samego dnia, albo osobnie, albo przez swego pełnomocnika do odbyć się mający licytacyi stawieć.

Wodzichi, Prefekt.

Wroński, Sekretarz Generalny.

Opis. Zbiegłego z aresztu Sądu Podądkowskiego Lubelskiego do występku kradzieży powołanego Wincentego Gruszeskiego inaczey Stefan Glinkien, takżę Jan Gurczę zwanego. Tenżę jest rodem z Nintio Powiatu Zamoyskiego, lat ma 33 Religii katolickiej, żonaty, wzrostu średniego, twarzy szerokiej smagłowej, nosa podługowatego, oczów niebieskich, włosów ciemnych nieco posiniaty, zarostu czarniawo. Miał na sobie surdut przechodzony niebieski, spodnie koloru orzechowego, białe polską robotą, kapelusz okrągły czarny. Pomieniony zbieg dostrzeżony, ma być do Urzędu Policyi w odległych od miejscach do najbliższej Zwierzchności dostawionym.

Z Dyrekeyi Policyi w Krakowie dnia 17 Listopada 1810.

Mioszowski.

Opisanie zbiegłego z aresztu Sądu Podądkowskiego Lubelskiego Wawrzecha, czyli Hawryły N. Moskala, rodem z Włostawy, obwinionego o występki kradzieży. Tenżę jest wzrostu słusznego, włosów złotych, oczów siwych, mówi źle po polsku, ma na sobie mundur Austriacki biały i kapelusz szary na głowie. Ktokolwiekby pomienionego zbiega dostrzegł ma zatrzymać i do Urzędu Policyi, w miejscach odległych do najbliższego Urzędu dostawić. Z Dyrekeyi policyi w Krakowie d. 18 Listopada 1810.

Mioszowski,

Trybunał Cywilny Pierwszej Instancyi Departamentu Lubelskiego.

Uwiedoma niniejszym Obywateli do byłego Sądu Szlacheckiego Lubelskiego należących, że gdy urzędowania byłych Komorników przez zaprowadzenie na dniu 15 Sierpnia r. b. nowego Rządu i postępowania ustaliły, wszyscy którzy jakie pretensye do byłych Komorników mają, by takowe w przeciągu miesiący trzech do Trybunału tutejszego podali, inaczey tymczasem kancye, z których odpowiadać mają na ich żądanie z Sądu wydane będą, a sekondy z ich funduszów poszukiwać będą musieli. W Lublinie d. 26. Października 1810.

J. Pashala.

Singer, Sekretarz.

Opisanie. Jana Swacha rodem z Maydanu Sopoleckiego państwa Ordynacyi, a do aresztu z Maydanu Alexandrowa zwanego, z tegoż państwa do powiatu Zamoyskiego należącego oddany. Tenżę ma lat około 39, wzrostu wysokiego, twarzy ogromney biały, nosa długiego, oczów siwych, włosów i brwi czarnych; miał na sobie sukmanę długą siwą, raytuzy aresztu nie zimowe, ciemny i kapelusz, bez kaptana.

W Zamościu d. 14 Października 1810,

(Podpisano) *Makarewicz.*

Sąd kryminalny Podądkowski Departamentu i wydziału Krakowskiego. Wzywam niniejszem prawego właściciela zgubionych na kleparzu kilku Talarów i kilkunastu Marynarów, żeby prawo własności w terminie prawem oznaczonym dowodził, inaczey bowiem należona kwota po upływie przedawnienia fundusowi publicznemu przyznana zostanie. W Krakowie 9 Listopada 1810 Roku.

Więckowski.

Michiński.

Opisanie. Zbiegłego z aresztu Podądkowskiego kryminalnego Wojciecha Mach. Tenżę jest rodem z Krowodrzy, ma lat 28, kawaler, dość dużego wzrostu, okrągłej pełnej twarzy, siwych oczów, i białych włosów miał na sobie gurnię, białą kamizelkę, niebieskie spodnie buty chłopskie i kapelusz okrągły. Ktokolwiekby zbiegłego zbiega schwytał ma go do Policyi tutejszej, zaś w odległym miejscu do najbliższej Zwierzchności dostawić. Z Dyrekeyi Policyi w Krakowie dnia 17 Listopada 1810.